

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobkyně: **PhDr. H. P.**, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2-Nové Město, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 12. 2009, čj. 423/2009-OT-OSV-ODV/2, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 5. 2010, čj. 7 A 1/2010 - 56,

t a k t o :

- I. Usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 11. 2010, čj. 1 As 66/2010 - 78, **se z r u š u j e .**
- II. Řízení o kasační stížnosti **se z a s t a v u j e .**
- III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně požádala dne 4. 11. 2009 Krajský soud v Brně (dále jen „správní orgán I. stupně“) o poskytnutí informací na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Správní orgán I. stupně žádost odmítl rozhodnutím ze dne 11. 11. 2009, sp. zn. Spr 2996/2009. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, které však bylo zamítnuto v záhlaví označeným rozhodnutím žalovaného.

Žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného žalobou u Městského soudu v Praze, přičemž současně požádala o osvobození od soudních poplatků. Městský soud žádost o osvobození od soudních poplatků zamítl usnesením, které je uvedeno v záhlaví. Soud podrobně odůvodnil, proč považuje žádost žalobkyně za zneužití práva a z jakých důvodů dospěl k závěru, že majetkové poměry žalobkyně neodůvodňují přiznání osvobození od soudních poplatků.

Proti usnesení městského soudu podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) dne 27. 5. 2010 včasnou kasační stížnost. Jelikož dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost neobsahuje žádnou dostatečně určitě formulovanou kasační námitku, vyzval stěžovatelku usnesením ze dne 2. 9. 2010, čj. 1 As 66/2010 - 74, k doplnění kasační

stížnosti o konkrétní důvody, pro které napadla usnesení městského soudu, a petit. Stěžovatelka na výzvu soudu ve stanovené lhůtě nikterak nereagovala, kasační stížnost nedoplnila, ani nepožádala o prodloužení lhůty (§ 106 odst. 3 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost usnesením ze dne 10. 11. 2010, čj. 1 As 66/2010 - 78, odmítl. Nicméně dříve než byl spis včetně tohoto usnesení odeslán městskému soudu, který doručuje rozhodnutí Nejvyššího správního soudu účastníkům řízení (§ 110 odst. 4 s. ř. s.), doručila stěžovatelka dne 14. 11. 2010 Nejvyššímu správnímu soudu podání, jímž vzala svoji kasační stížnost zpět a navrhla zastavit řízení o kasační stížnosti.

V soudním řízení správním se široce uplatňuje zásada dispoziční. Kasační stížnost tak lze vzít zcela nebo zčásti zpět, dokud o ní soud nerozhodl (§ 37 odst. 4 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Klíčové pro posouzení účinnosti zpětvzetí kasační stížnosti tedy je, zda se tak stalo dříve, než bylo vydáno rozhodnutí ve věci samé. O kasační stížnosti bylo rozhodnuto usnesením ze dne 10. 11. 2010. Nicméně dle § 55 odst. 2 s. ř. s. užitého na základě § 120 s. ř. s. je Nejvyšší správní soud vázán usnesením, které se nevyhlašuje, jeho doručením účastníkům řízení. Vázanost soudu vlastním rozhodnutím znamená, že soud již nemůže toto rozhodnutí změnit. Stěžovatelka tedy vzala kasační stížnost zpět dříve, než začal být soud vázán svým usnesením o odmítnutí kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud je toho názoru, že kasační stížnost lze vzít dle § 37 odst. 4 zpět i tehdy, pokud o ní sice bylo již rozhodnuto, nicméně pro soud se toto rozhodnutí dosud nestalo závazným. V tomto směru je třeba dát přednost úkonu účastníka řízení, jímž disponuje s jeho předmětem. Jinými slovy, kasační stížnost je možné vzít účinně zpět, dokud se rozhodnutí o kasační stížnosti nestalo pro soud závazné.

Obdobným způsobem řeší otázku okamžiku vázanosti soudu usnesením § 170 odst. 1 o. s. ř. Usnesení, jímž je soud vázán až okamžikem jeho doručení účastníkům řízení, může soud dle komentářové literatury zrušit nebo změnit, jestliže nebylo doručeno ani jednomu z účastníků řízení (Drápal, L. In Bureš, J. – Drápal, L. – Krčmář, Z. a kol. *Občanský soudní řád. Komentář. I. díl.* 7. vydání, Praha: C. H. Beck, 2006, s. 767). Stejně je třeba z hlediska procesního postupovat i v soudním řízení správním.

S ohledem na výše uvedené rozhodl Nejvyšší správní soud výrokem I. o zrušení usnesení ze dne 10. 11. 2010, jímž byla kasační stížnost odmítnuta, a výrokem II. zastavil řízení o kasační stížnosti na základě § 47 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť projev vůle, jímž vzala stěžovatelka svoji kasační stížnost zpět, nevzbuzuje žádné pochybnosti.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. Řízení o kasační stížnosti bylo zastaveno, tudíž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. listopadu 2010

JUDr. Josef
Baxa
předseda senátu